

ד.ו.ב.ק.

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1180

מרטיין ברש, בן 19, חייל בצה"ל, בוגר בית ספר מקצועי, מוכיח לנו בתשבץ זה כי בבית ספר „אורט” גנבעתיים, אותו סיים בהצלחה, לומדים לא רק לעבוד על מחסות, אלא מוצאים גם פנאי להתאמן בפתיחת תשבצים. אמו נים מוגברים אלה, דחפו את מרטין הצעיר לנסות ולחבר תשבץ משלו.

18	37	16	5	4	3	11	10	3	2	1
7	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5
19	18	37	16	15	14	13	12	11	10	9
21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18
33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23
38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28
43	42	41	40	39	38	37	36	35	34	33
47	46	45	44	43	42	41	40	39	38	37
52	51	50	49	48	47	46	45	44	43	42
58	57	56	55	54	53	52	51	50	49	48
63	62	61	60	59	58	57	56	55	54	53
67	66	65	64	63	62	61	60	59	58	57

מאונן: (1) המ קום בו בן נוריון יובל את הכשרתו ה קלאית. (4) ראש ממשלת ברית המו עצות. (10) מים ה מתרמים באויר. (11) הוריד נעליו. (14) מתנה. (14) מתקן שקררים. (15) מראה בשינה. (17) אויב. (19) חי במים. (20) להכין שלוש. (22) במים כן שלוש רגלים. (25) היה עצלנית. (26) בשם. (27) פקלט האזנה. (30) חוזה המדינה. (32) הס תובב. (33) חבר מ"ש שלה. (34) רשע. (36) (37) חומר בניה. (38) שיעור הפחת. (41) ירידה. (42) קר" יה בחבל לכיש. (44) יעקב. (46) צרוף של שנים. (48) עיר כה נים בימי של. (50) מרכו. (51) מויאון. (53) רגב ארמה. (55) מים רבים. (57) סיר. (58) זהב מווקק. (59) ברכת האויר. (60) חבל ארץ במנהיגה מאונן: (1) בירת קריאה. (2) מבני יעקב. (3) הפחית לפיה מזהים ככתב. (6) אדוני נשים. (7) מצריק כסוי בבק. (8) שיטה. (9) אחר מנהיגי המרד ברומאים. (12) אילו. (15) מאכל מורתי מתוק. (16) קורר. (18) שהצו. (21) סקל הנתון בתור (22) לא רחב. (24) בת קול. (26) פלט זרמה. (28) קיים. (29) עיר בצפון אפריקה. (31) ממפקדי „אצ” (32) נושא משאות. (35) רות. (37) בא בדרך כלל במנה אחרונה בא

במדניה

העם

ידיעות היום

במשך שלושה ימים נדמו עתוני ישראל, מושבתים עלידי השבת, האחד במאי ויום העצמאות. האזרח הישראלי היה כמעט מנוח מן העולם, תלוי בדיווח הקלוי והמגמתי של קול ישראל. אך הידיעות שנשארו גורו וות היו דחקה יכולות לתרום להרגשת ה סיפוק שלו, לפחות בדרך השלייה. הן כיחו כי עם כל פגמיה, עולה מדינת ישראל, בת ה-12, על מדינות אחרות במדינות רבות.

● בארצות הברית בוצעה תועבה שהרעידה את העולם, עם הוצאתו להורג בתאגונים של קאריל ויטאר ציסמן, 38 שנידון למות לפני 12 שנה בעתן הטיפה תוך גרימת חבלה גופנית, על רקע מיני (אך ללא רצח). האזרח הישראלי, תושב במדינה שמעשה הגדול ביותר עד כה היה ביטול עונש המוות, יכול היה רק לרעם על מדינה הרוצחת בדם קר עבריינים מופרעים, ואשר מנהיגיה מקריבים את עקרונותיהם כדי לפייס דעתקהל צמאהלדם.

● בתורכיה, מדינה מרחבית שכמה מעסקני ישראל רואים בה שותף פוטנציאלי נגד העולם הערבי, נמשכה ההתקפה הנגד עמם של ההמונים, על המשטר הדיקטטורי המושחת והרקוב של ראש-הממשלה אדון מנדוס, בנוכחות שריהחוק של 15 מדינות נאט"ו, שניסו להביט בכיון אחר. תותחים הוצבו בכיוון ישיר נגד ההמון שותר-החיפוש.

● בקוריאה, בה הצליח הנוער הלוי מד, במחיר למעלה ממאה הרגים, להפיל במהפכה ספונטאנית את משטר העריצות של סינגמן רי, נמשכה ההתקוממות למען סילוק שרידי המשטר הישן.

● בדרום-אפריקה המשיכה המשטר הגזענית הלבנה לצוד ככלבים כושים שאינם מצויידים באישורים חתומים בידי מעסיקים לבנים, להתפרץ לדירות שובתים שחורים כדי להלקותם בשוטים.

הדמוקרטיה הישראלית רחוקה מלהיות מושלמת, יחסיה למיעוטים פגום וחרות ה אזרח מוגבלת עלידי שיטות כלכליות-מפ לגתיות מחוכמות. אולם בהשואה למה שי התרחש ביום העצמאות במדינות רבות אחרות בעולם, היה המצב בישראל מעורר כבוד. האזרח ידע כי בידו לתקן את הפגמים, אם אך יתגלה אמץ-לב אזרחי ותושבי-הארץ. דחקה על רקע זה היה מקום למסקנה שלילית מסיכום ידיעות-יום-העצמאות בעולם. על פני כדור הארץ צעד הנוער, ובראשו הסטודנטים בהפגנות של מרד, תקף גילויי רקבון ושיעבוד, חירף את נפשו. בתורכיה ובקוריאה הסתערו סטודנטים חסרי-נישק על קלטי הרודנות. בארצות-הברית התגייסו הסטודנטים בני שני הגזעים, בכל רחבי המדינה, לפעולה נמרצת של מרי אזרחי נגד החרמת הכושים במסעדות.

בישראל היה עצם הרעיון של הפגנת סטודנטים למען אידיאל כלשהו, נגד השלטון, מנוחך. במלאת 12 שנה לקיום המדינה, התברכה ישראל בנוער ממושקף, צייתני, קונפורמיסטי, המסוגל להראות את כוחו ב מצעדים צבאיים ואף במעגלי ריקוד — אך החסר דינאמיות נפשית, שאיפה בריאה לקום נגד מוסכמות, לפעול לחיסול הפגמים.

אורחים

צבא זוכים

הכינוס הבינלאומי החשוב ביותר שהתקיים אי פעם במדינת ישראל, נערך השבוע בחיפה. היה זה הישב פוליטי חשוב לצמרת המפא"ית של המדינה — וגם אזכרה עצובה לעבר שחלף ללא שוב.

פעם היה הסוציאליזם הדמוקרטי נושא הדגל של תנועה גדולה, לוחמת ונועזת. פרדיננד אגוסט בכל בגרמניה, ואן זורה בצרפת וחבריה בכל הארצות התרבותיות, בישרו את תקחת הדור לתופש, לשחיון ול אחיה בינלאומית. באחד במאי צעדו מיליוני נים, ותחושת-הנצחון געשה כלבם.

שנת המבחן הגורלי באה ב-1914. הממט שלות הריאקציוניות הכריזו מלחמה — והסוציאלי-דמוקראטים בכל העולם נדרשו ל חרף את נפשם כדי למנוע את שחיטת המיליונים. לוחות זאת שרו את ההמונים הלא-מיימים, ניפנפו את דגליהם הלאומיים ויצאו לשדה-הקטל.

תנועתם לא החלימה מעולם. למחרת ה-מלחמה אמנם עלו הסוציאלי-דמוקראטים ל שלטון בארצות אירופיות רבות. אולם בת-קופת-זוהר זו שבין שתי המלחמות כבר כירסם בהם הרקבון. הנאצים והקומוניסטים לא היו נאלצים להפילם — הם נפלו בעצמם.

אכולי פחדנות, סנוביוזם בורגני-זעיר, הס-תיודות-עורקים ושחיתות.

אחרי מלחמת-העולם השנייה שוב היתה להם פריחה זמנית קצרה, בה הספיקו אנשי הלייבר הבריטי לבגוד בהכרונותיהם הציוניות ולהפוך את ארץ-ישראל ל„בחוינגראד”. אולם בזה אחי זה סולקו מן השלטון בבריטניה. באוסטרליה, בצרפת ובמרבית הארצות האחרות, זולת סקאנדינביה השמרנית.

שוק על ירך. אורחי ישראל הם בדרך כלל „מי שהיו” או „מי שהיו”. ורק לע תים רחוקות מאד „מי שהגם”. חברי מר-עצת האינטרנציונאל הסוציאליסטי שהתכנסו השבוע בחיפה השתייכו ברובם לסוג הראשון. אריך אולנהואר הגרמני ויו גייטסקל הב-רטי הוכו בבחירות שוק על ירך, פעם אחרי פעם. גי מולה הצרפתי נכנע בצורה מבישה בפני הדגול הריאקציוני. אחרי ש-ניהל מלחמה קולוניאלית מבחילה בעזרת עינויים ושחיתות.

מעולם לא היתה הסוציאלי-דמוקרטיה המ-אורגנת במצב כה חסרת-הזהלת כמו השבוע,

קארל צ'פמן
מעשה תועבה

כאשר הפגינה את תמיכתה בישראל עלידי עצם בחירת מקום כינוסה. הפאראדוס הוא כי אף פעם לא היה ה-עולם מוכן יותר לקבל עקרונות של ס-ציאליזם חופשי ודמוקרטי כמו עתה. אר-צות-הברית, המגיפה ברמה את דגל הקא-פיטליזם הטהור, בגדה מזמן בעקרונותיה, עלתה זה מכבר על דרך התיכונן המשקי הממלכתי (המסחה) והסעד החברתי, שניהם עקרונות סוציאליסטיים. בקצה השני החל הגוש הסובייטי, אחרי מות סטאלין, לרופף בהדרגה את משטרו הרודני, לתת מקום למשק של שוק חופשי ויוזמה פרטית (בעי-קר בפולין).

אילו היה קיים בעולם התרבותי סוציאליזם חופשי בריא ואמיתי, היה יכול עתה להתח-כוח שלישי, להסוך לגורם העיקרי בעולם. בהשואה למשימה גדולה זו, נראה אוסף העסקנים שהתכנסו בחיפה כשרידי צבא מובס.

דרך הבגידה. כתוצאה מכך, עברה המשמיה למחנה אחר, שלא היה קיים בימי מארס ולאסאל. הכוח השלישי החל מת-גבש במרחבי אפריקה ואסיה, שם גולד ב-חדש של לוחמי-שיחורו, אלה התיחסו בספי-קנות לאדוני הגזע הלבן בחשינגטון ובמוס-קבה כאחת. באיפתם לעצמאות רעיונית, החלו מגששים בהכרח בכיוון של סוציאליזם דמוקרטי, ששוב אין לו קשר עם גייטסקל, אולנהואר, מולה ושות'.

אחדים מנציגי מחנה זה השתתפו כמש-קיפים בכינוס התיפאי. הם באו באיחור, עמדו מן הצד. לא היה להם מקום של ממש בקהל האדונים הלבנים טפוחי-הכרס וחורוי-שביעות-הרצון-העצמית מלונדון, פאריס, בון ובריסל. היה זה ניגוד בולט, והוא בוטא ב-פירוש עלידי מוליור, המשקיף מקניה, כאשר ליגלו על האדונים האירופיים המס-תפקים בהחלטות הניגיות. תבע מהם לעזור לשחיתור אפריקה ולהעלאת רמת-מחיהיה.

אנשי מפא"י בכינוס הבינו את ההודמנות, מיהרו לפרוץ דרך הפיצה. דויד בן-גוריון, גולדה מאיר ואחרים הצביעו על העובדה שישראל היא אסיאתית, הציעו את הסוציאלי- (המשך בעמוד 7)